

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст



ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМ

Рік видання XIX • № 131 (2547). ЧЕТВЕР, 2 ЛИСТОПАДА 1978 року. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

По-ленінському жити, працювати і вчитися

29 жовтня на святково прикрашеній площі Жовтневої революції відбувся мітинг-маніфестація комсомольців і молоді Києва, присвячений 60-річчю ВЛКСМ.

Мітинг відкрив перший секретар Київського міського комсомолу Борис Солдатенко. Відбулась театралізована частина парадної юності. Перед присутніми наче ожили героїчні сторінки історії Ленінського комсомолу: епізоди громадянської і Великої Вітчизняної воєн, будівництво Дніпрогесу, Туркменбу, БАМу.

Молодих киян тепло вітали другий секретар ЦК ВЛКСМ М. П. Белоблюшкин, Герой Радянського Союзу І. І. Надтоцій, член РКСМ з 1918 року В. В. Степачев, секретар Київського міського комсомолу В. М. Гайовий, одні з перших п'ятисотенців М. С. Демченко. Вони побажали юній зміні у відповідь на високу нагороду партії, теплі, батьківські слова, сказані Леонідом Іллічем Брежнєвим на урочистому засіданні в Москві, працювати і вчитися з ще більшою енергією і наполегливістю.

Учасники мітингу-маніфестації поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну, монумента на честь Великої Жовтневої соціалістичної революції і гірлянди Слави на могилу Невідомого солдата.

Урочисті мітинги, збори, присвячені 60-річчю ВЛКСМ, пройшли в усіх містах і селах республіки.

(РАТАУ).

РАДІСТЬ НА ВСІХ ОДНА

З великим патріотичним піднесенням молодь орденосної Кіровоградщини зустріла звістку: за заслуги перед комсомолом та в зв'язку з 60-річчям ВЛКСМ обласну комсомольську організацію нагороджено Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ.

ТІ ЗБОРИ були незвичайними. Святково одягнені юнаки і дівчата прийшли до клубу Нєсватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату, щоб привітати своїх подруг Надію Нєстерчук, Марію Даниленко, Ольгу Козаченко з успіхами у праці. Якраз тоді дівчатам вручили на вічне зберігання комсомольські квітки. Вони вийшли з комсомольського віку, за документи, одержані на урочистих зборах, завжди нагадуватимуть їм про те, що вони назавжди «приписалися» до комсомолу, що вони й надалі не повинні втрачати активності.

Така увага до молодих доярок — не виняток. Трудівники ферми — це поважани в селі люди. А поважани у час людей не за красні слова, а за працю. Нинішнього року дівчата, про яких ішла мова, надоїли понад три тисячі кілограмів молока від кожної корови. Це вчорашні комсомолки. А сьогоднішні? Як у них ідуть справи?

Віра Корницька, наприклад, з честю дотримала слова, одержала від кожної корови своєї групи по три тисячі кілограмів молока. Добре трудиться Катерина Іванник. Цього року вона взяла групу первісток і вже від кожної надоїла близько двох тисяч кілограмів молока. Результат моєї роботи — 3300 кілограмів молока від корови.

Це — цифри. За ними — копійка праці наших дівчат. І не тільки праці. Мало лише додержувати розпорядку дня, раціонів годівлі. Це при бажанні зможе кожен. Робота доярки не зводиться лише до механічного виконання своїх обов'язків.

Іти всі резерви, всі можливості, щоб збільшити надой. На своїх зборах ми часто ділимося набутим досвідом, передаємо його одна одній. Восени, наприклад, коли трава ще не вкрилася снігом, а земля вже надто холодна, ми не дозволяємо тваринам

доярки не проста, тут потрібно враховувати десятки і сотні різноманітних моментів. Про деякі з них я вже говорила. А для цього треба вчитися. І ми прагнемо вчитися. Читасмо спеціальну літературу, вчимося одна в одній А Катерина Іванник і Віра

без догляду. Могли ми це допустити? Ні. Надія Кримська, Надія Нєстерчук, я та інші дівчата доглядали тварин Лідиною групою, поки Ліда не виїхала на роботу. Надоєне молоко записували на її рахунок.

Ми завжди прагнемо жити і працювати красиво й весело. А це, на мій погляд, можливо тільки в колективі. Згуртування колективу — одне з наших першочергових завдань. До дня ювілею Ленінського комсомолу ми підготували концерт художньої самодіяльності, виступили з ним перед тваринниками відділка. Провели на фермі суботник, прибрали її територію, посадили дерева. Побілили стіни: козячків. Якщо навколо тебе чистота, затишок, тоді і на душі світліше і працювати веселіше.

Отак плужною комсомольською сім'єю ми живемо. Разом працюємо, відпочиваємо, вчимося. Разом допомагаючи один одному добираємося значних результатів у праці. Від цього приємно. Бо знаєш: що дня не втрачено, що він був запевнений виробничими турботами, громадськими справами, що його проведено разом з хорошими подружками.

Я ПРЯДКО, доярка, групкомсорт Нєсватківського відділка Другого імені Петровського цукрокомбінату, делегат XXIII з'їзду комсомолу України.

• ВИ ЗОБОВ'ЯЗУВАЛИСЬ

ДРУЖБА ЗБАГАЧУЄ

Вона вимагає душевної теплоти, широких знань. Це — не високі слова. В нашій роботі велику роль відіграють навіть дрібниці. Скажімо, коли краще класти корм у ясла: коли тварини на прогулянці чи коли вже повернуться з неї? Ми проводили такі експерименти. Виявилось, краще, коли тварини, повернувшись із мочіону, знаходять корм на місці. Вони менше нервують, а від цього збільшується надій. Хай не набагато, але ж це прибавка.

Ми — комсомолки, і ми не можемо ставитись до виконання своїх обов'язків абияк. Прагнемо зна-

лягати на землю. На сніг вони не ляжуть, а ось на траву можуть... Звідси — захворювання вимені та інші.

Або ще таке. Дуже важливо, щоб у доярки на роботі був гарний настрій. Здавалося б, це не має великого значення: робить людина свою справу добре, отже, все гаразд. Ні, це не так. Тварини відчувас, з яким настроєм приходить до неї господарка. Залежно від цього вона збільшує або зменшує віддачу молока.

Мистецтва догляду за тваринами треба вчитися. Я правильно сказала: саме мистецтва. Бо робота

Корницька подали заявки про вступ до технікумі.

Ми дбаємо про створення в нашій комсомольсько-молодіжній групі здорового мікроклімату. Але це не значить, що ми покриваємо помилки своїх подруг. Навпаки, і на комсомольських зборах, і на виробничих нарадах ми з цілковитою відвертістю говоримо про наші недоліки, прагнемо не допускати їх надалі. Головне — створити в колективі атмосферу взаєморозуміння, довіри, взаємодопомоги. І це нам вдається. Ось приклад. Одного разу захворіла доярка Ліда Бєк. Її група лишилася

У НАДІЙНИХ РУКАХ

У період відбудови народного господарства країни, в роки перших п'ятирічок серед залізничників Помічянського вузла ширився рух за швидкісне транспортування народного господарських вантажів.

Молоді залізничники гідно несуть трудову естафету й нині. Колектив однієї з чотирьох комсомольсько-молодіжних колон Помічянського локомотивного депо, який очолює громадський машиніст-інструктор Андрій Спорих, провів майже 300 великогазових поїздів при зобов'язанні 178. З них 30 составів — на рахунок локомотивної бригади в складі машиніста Миколи Муратова і його помічника Івана Цушна.

О. КОРНИЦЬКИЙ, громадський кореспондент «Молодого комунара».



Фото В. ГРИБА.

ТАК, МОЛОДІ ВИРОБНИЧНИКИ ПОМІЧЯНСЬКОГО ЗАЛІЗНИЧНОГО ВУЗЛА 61-У РІЧНИЦЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ЗУСТРІЧАЮТЬ ВИСОКИМИ ПОКАЗНИКАМИ У ПРАЦІ, НАПОЛЕГЛИВИМ ОВОЛОДІННЯМ ЗНАННЯМИ. ВОНИ ВИХОВУЮТЬ У СОБІ ВИСОКУ ІДЕЙНІСТЬ, УЧАТЬСЯ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ І БОРОТИСЬ ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ. І ГАЛИНА СОКОЛОВСЬКА, ЯКУ ВОНИ ОБРАЛИ СВОЇМ КОМСОМЛЬСЬКИМ ВАТАЖКОМ, РАДІС З ТОГО, ЩО ЇЇ РОБІТНИКИ ВПЕВНЕНО ІДУТЬ ДО МЕТИ. БО ЇЇХНЯ РОБОТА — ТО І ЇЇ РОБОТА, БС ІХНІ ДОСЯГНЕННЯ — ТО І ЇЇ ДОСЯГНЕННЯ.

НА ФОТО: СЕКРЕТАР КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ПОМІЧЯНСЬКОГО ЗАЛІЗНИЧНОГО ВУЗЛА ГАЛИНА СОКОЛОВСЬКА.

ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ:
проблеми молодіжної лекції

А ЯК У ВІДДАЛЕНОМУ СЕЛІ?

Почесна й відповідальна справа бути лектором, нести ідеї партії в маси, палким словом надихати молодь на успішне виконання завдань п'ятирічок.

Чималий досвід проведення лекційної пропаганди нагромадили лекторські групи міських і райкомів комсомолу. Тим часом у їхній роботі ще є нерозв'язані проблеми. Про деякі з них хотілося б поведи мову сьогодні. Скажімо, така проблема: як, де і коли краще читати лекції? Ясно, що доцільніше читати лекції після роботи, у вільні години. Але й під час обідньої перерви вона матиме успіх, якщо і аудиторія і лектор будуть до цього підготовлені. Райкомам комсомолу доводиться вести лекційну та ідейно-виховну роботу під час весняних, літніх та осінніх польових робіт. І окремі з них роблять це досить успішно. Різниця у формах і методах роботи тут, звичайно, є.

В нестандартних умовах трудівникам поля читають короткі лекції-інформації. Позитивний досвід цього нагромадили кращі лектори Л. С. Єрух з Олександрійського району, В. В. Косенко, Т. І. Бєрдаї з Коміанівського. Вони розв'язують питання

політики КПРС на сучасному етапі, пов'язуючи їх із завданнями колективів, перед якими виступають. Але ще більшою увагою користується, краще сприймається лекція в польовому таборі чи в сільському клубі, якщо після неї виступить художня агітбригада чи буде показано кінофільм.

Нещодавно відбувся Всесоюзний тиждень лектора, присвячений першій річниці нової Конституції СРСР і 60-річчю Ленінського комсомолу. Під час цього тижня лекторська група обкому комсомолу посилала своїх лекторів у десять районів області, в Палаці культури імені Калініна міста Кіровограда працював кінолекторій «60 полум'яних комсомольських літ». Аналіз контингенту слухачів показує, що не всі райкоми та міськомми зуміли організувати слухачів саме в трудових колективах. Так, у Знамянському та Світловодському районах лектори виступали переважно в навчальних закладах.

Лекторська група обкому в дні Всесоюзного тижня лектора провела агітрейд по колгоспах Малозисківського й Новомиргородського районів. Лектор В. С. Крамаренко розповідав про славі

сторінки історії комсомолу Кіровоградщини. Після лекції виступила художня агітбригада «Спектр» Палацу культури імені Компанійця. Трудівники колгоспів імені Свердлова, «Родина» Малозисківського району і «Прогрес» та «Жовтень» Новомиргородського району тепло приймали культурмісців. І на полі, і в Онуківському та Капітанівському профтехучилищах після виступу лекторсько-агітаційної бригади було показано кінофільм «Товариш комсомол».

До речі, трудівників колгоспних ланів віддалених сіл ми повинні відвідувати значно частіше, вони цього потребують і заслуговують. Однак не всі райкоми, міськомми комсомолу спланували і провели подібні заходи під час Всесоюзного тижня лектора. Так, Онуфріївський, Малозисківський райкоми та Олександрійський міськом ЛКСМУ, крім лекцій, нічого іншого не організували, хоч і мали можливість для використання всіх форм агітаційно-масової роботи.

Творчо, по-діловому спланували і провели Всесоюзний тиждень лектора Олександрійський, Компаніївський, Новоукраїнський та інші райкоми комсомолу. Вони влаштували агітвізди, тематичні вечори, агітрейди по місцях бойової і трудової слави.

Отже, підбиваючи підсумки Всесоюзного тижня лектора, можна сказати, що лекційну пропаганду слід вести спрямованіше, цікавіше, диференційовано підходити до різних категорій молоді, ставлячи на перший план обслуговування трудівників віддалених сіл.

А. КУДРЯЧЕНКО,
зав. лекторською групою обкому ЛКСМУ.



ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИК-СХЕМНИК ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО ЗАВОДУ ВАЛЕНТИНА МАРКОВА У ЮВІЛЕЙНОМУ КОМСОМОЛЬСЬКОМУ РОІІ СТАЛА ПЕРЕМОЖЦЕМ КОНКУРСУ ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИКІВ - СХЕМНИКІВ ВСЕСОЮЗНОГО ВИРІВНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ «СОІЗЕЛЕКТРОАПАРАТ». НАПЕРЕДОНІ 61-ї РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ПОРРЕТ ПЕРЕДОВОІ ВИРІВНИЧИЦІ ЗАВЕСНО НА МІСЬКУ ДОШКУ ПОШАНИ.

МАЙСТРИ ЕКРАНА — МОЛОДИМ

У Кіровограді закінчився VI республіканський кінофестиваль дитячих і юнацьких фільмів, присвячений 60-річчю ВЛКСМ. У кінотеатрах і будинках культури, школах і навчальних закладах, трудових колективах області відбулися зустрічі з майстрами екрана. Найкращі стрічки українських кіностудій подивилися понад 120 тисяч чоловік.

Головний приз фестивалю — кришталевий кубок, встановлений ЦК ЛКСМУ, за найкращий художній фільм для дітей і юнацтва, присуджено стрічці Одеської кіностудії «Хліб дитинства мого», яку поставив режисер Ярослав Лупий. Приз держкино УРСР «За кращу режисуру» вручено творцям фільму «Де ти, багіро?» Володимирі Леані — Одеська студія. Призом Спілки кінематографістів України «За найкращий фільм на історико-революційну тему» відзначена стрічка Київської кіностудії імені О. Довженка «Тачанка з півдня» (режисер Євген Шершобітоа).

„ЮНІСТЬ МОЯ — КОМСОМОЛ“

(Закінчення)
— Конт. на 1-й стор.

Перше й друге місяця поділили між собою вокально-інструментальні ансамблі «Кришталі» Будинку культури Гайворонського району (керівник Євген Дмитрашук) і «Молодіжні ритми» Хазувацького сільського Будинку культури Гайворонського району (керівник Олександр Роїз) і «Молодіжні ритми» Хазувацького сільського Будинку культури Гайворонського району (керівник Олександр Роїз) і «Молодіжні ритми» Хазувацького сільського Будинку культури Гайворонського району (керівник Євген Дмитрашук).

Обласне пісенне свято, присвячене ювілею Ленінського комсомолу, фінішувало. В ньому не було переможців. А були лише юнаки і дівчата, які по-справжньому закохані в пісню.

Б. РЕВЧУН,
заступник голови журі обласного конкурсу комсомольської пісні.

ституту сільськогосподарського машинобудування (керівник Олександр Роїз) і «Молодіжні ритми» Хазувацького сільського Будинку культури Гайворонського району (керівник Євген Дмитрашук).

Обласне пісенне свято, присвячене ювілею Ленінського комсомолу, фінішувало. В ньому не було переможців. А були лише юнаки і дівчата, які по-справжньому закохані в пісню.

Б. РЕВЧУН,
заступник голови журі обласного конкурсу комсомольської пісні.

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

БУТИ ПЕРЕКОНАНИМ, УМІТИ ПЕРЕКОНУВАТИ

Вміння переконувати — не тільки мистецтво, а й наука. «Переконувати, доводити» — один із найважливіших принципів, який виступає одночасно і показником високого рівня пропагандистської культури, і важливою гарантією успіху у вихованні комуністичної ідейності. Статтю А. Старченка, завідуючого кафедрою логіки філософського факультету МДУ, починаємо публікацією матеріалів про пропагандистську майстерність.

З ТЕРМІНОМ «переконання» ми зустрічаємось у філософії і науці, в політиці і звичайному міркуванні. Іноді мова на чути: «У нього тверді переконання в цьому питанні», «Ваша аргументація мало переконує» і так далі.

Поняття «переконання» — одна з найважливіших наукових категорій марксистської теорії та ідеологічної практики. Поряд з розвитком матеріально-технічної бази комунізму наша партія вперше в історії цивілізації поставила завдання виховання свідомого будівника нового суспільства. Серцевина цього завдання — формування комуністичної ідейності, яку товариш Л. І. Брежнєв у Звітній доповіді ЦК КПРС XXV з'їздові партії назвав словом знань, переконання і практичної дії.

У цій триєдиній формулі переконанням відводиться роль сполучної ланки між знаннями, тобто теорією марксизму, і реальною практикою комуністичного будівництва.

Що мають на увазі, коли говорять про переконання? В найзагальнішому вигляді переконання — такий стан свідомості, коли людина, по-перше, має певну інформацію (поняття та уявлення про навколишні явища, події, процеси) і, по-друге, коли вона готова активно проводити ідеї в життя. Якщо нема ясного усвідомлення

цілей діяльності або нема бажання і волі в роботі, тоді взагалі важко говорити про наявність певних переконань. У таких випадках займають позицію, яку іноді називають «вольовим нейтралітетом», або діють неусвідомлено, стихійно виконуючи чийсь волю. Людина ж, яка має переконання, — це той, хто ясно усвідомлює мету своєї діяльності, тобто розуміє, що він робить, як він робить і чому, активно добивається поставленої мети.

Ціннісна настанова — провідний фактор у формуванні переконань. Вона пов'язана із соціальним інтересом — загальнонокаласовим, вузькогруповим, а також з інтересом особистим. Саме інтерес робить вирішальний вплив на вибір певної ідеї; її схвалюють, підтримують і готові провадити в життя, як правило, без усякого примусу, добровільно й активно. До тих ідей, які суперечать соціальному інтересу, виявляють негативне ставлення.

У визначенні переконань не менш важливо, на яких — істинних чи помилкових — ідеях вони будуються, тобто важливий так званий **гносеологічний фактор**. У соціалістичному суспільстві — це істинні концепції, що відбивають об'єктивний хід соціального розвитку. Переконання, основані на них, будуть прогресивними й пере-

довими. В інших же умовах, наприклад, у буржуазному суспільстві, часто пролягають різного роду помилкові, антинаукові ідеї, де виходять культ насильства, расистські, релігійні або фашистські погляди. Пануюча ідеологія не просто пропагує їх, а прагне сформувати на основі цих поглядів реакційні переконання.

Третій фактор — **джерело інформації**, яке живить переконання. Історія людської культури знає два протилежних методи ідейного впливу. Перший із них ґрунтується на вірі, другий — на знаннях.

В ИСТУПАЮЧИ проти різного роду реакційно-ідеалістичних вірувань, і особливо проти релігії, марксистська ідеологія завжди підтримувала віру мас у прогресивні ідеали. Віра у справедливую справу — активна сила, наприклад, у періоди революційних перетворень. Разом з тим, для марксизму віра ніколи не була ідеалом переконання. Чітко розрізняючи елемент стихійного й свідомого, партія наполегливо ставить своїм завданням виховання нової людини як свідомого будівника комуністичного суспільства.

Другий метод формування переконань ґрунтується на знаннях. Він спирається на перевірені й доведені наукою і практикою положення. В цьому разі особа розбирається в дійсній природі — істинному чи псевдоістинному характері — визначених концепцій і тим самим свідомо, з розумінням суті справи приймає чи відкидає їх.

Так відбувається процес формування наукового світо-

гляду та активних наукових переконань. Фундамент таких переконань — об'єктивні знання, правильне розуміння реальних процесів і закономірностей.

Таким чином, переконання — конкретна сукупність поглядів та уявлень людини про явища реального життя в галузі виробництва і політики, моралі і культури, ідеології і побуту. Це погляди на життя, що складаються під впливом соціальних та особистих інтересів і залежать від якості тієї інформації, яка лежить у їхній основі. Вони визначають активну життєву позицію особи — цілеспрямовану діяльність і поведінку людини в суспільстві.

Знання про те, які фактори беруть участь у формуванні переконань, які типи і різновидності переконань існують, — необхідний елемент науково організованої пропаганди. Важливий і в теорії, і в пропагандистській практиці. Тим більше, що в ідеологічному процесі доводиться розв'язувати не тільки завдання позитивного формування переконань. Не менш важливе завдання — активна критика різного роду реакційних, і насамперед антикомуністичних, концепцій.

Пропагандист, якщо потрібно, і перевищує, переколює слухачів. У цих випадках важливе точне знання і вміння ефективно використувати механізми ідеологічного впливу.

В ІДЗНАЧАЮЧИ значення і роль революційної теорії в діяльності людей, Карл Маркс указував, що «теорія

стає матеріальною силою, як тільки вона оволодіває масами». Але далі Маркс підкреслював, що «теорія здатна оволодіти масами, коли вона доводить... Саме наукова доказовість і аргументованість забезпечують реальну ефективність як усього процесу ідеологічного впливу, так і кожного окремого пропагандистського виступу — буде то лекція, доповідь чи бесіда.

Тому високий рівень культури у пропаганді, поряд з мовними, психологічними й педагогічними засобами впливу на аудиторію, невідмінно передбачає логічність міркувань пропагандиста. Логіка публічної промови забезпечується ясним і чітким викладом основних ідей, послідовністю і несуперечливістю міркувань, доказовим, а не голосливим і декларативним викладом матеріалу.

Іноді кажуть, що не можна навчити людину логічно міркувати, якщо їй не властивий цей дар. Мистецтва доказового міркування не тільки можна, а й треба вчити. Зрозуміло, навчання логіки дає свої результати, якщо воно будується не абстрактно, а на основі цілком конкретних знань і досвіду. Відомо, що наявність знань сама по собі ще не є гарантією ясного й переконливого викладу думок. Буває, що пропагандист і знає матеріал, а аргументовано донести його до слухачів не може.

Отже, однією з найважливіших вимог, яка випливає з наукової природи комуністичної ідеології і забезпечує ефективність кожного виступу, є доказовість і аргументованість міркувань пропагандиста.

А. СТАРЧЕНКО,
кандидат філософських наук.



УРОЧИСТИЙ МІТИНГ ВІЛЯ МУЗЕЮ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПІДПІЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «СПАРТАК».

ЗАТРАМУВАВШИ ПОДИХ, УЧАСНИКИ МІТИНГУ СЛУХАЮТЬ ВИСТУП СПАРТАКІВЦЯ Г. А. БЕЗВЕРХНЬОГО.

ЛІТНІ І ЗОВСІМ ЮНІ КРАСНОГІРКІВЦІ З ХВИЛЮВАННЯМ ОГЛЯДАЮТЬ МУЗЕЙНІ ЕКСПОНАТИ.

Фото В. ГРИБА.



ТРИПТИХ СУВОРОЇ ПАМ'ЯТІ

Ще над притисненим тисячним натовпом співає урочисто духовий оркестр. Опущено багряні крила пламенючих знамен.

Рубінові марші розсіпав оркестр,
Мов траурну тишу вогнем
перенеслив.

Ще витирають заплакані очі кінцями
широких хусток старі матері і посивілі

мак одноповерхової споруди, а в живих спогадах односельчан, у серцях усіх тих, хто прийшов на урочистий мітинг, присвячений відкриттю музею підпільної комсомольської організації «Спартак».

ВОГНЕННА СТОРІНКА

вілої і позеленілої гілзи. Від скромного планшета, який скупно сповіщає: «Комсомольське підпілля організовано в жовтні 1942 року, напередодні двадцять п'ятої річниці Великого Жовтня. Організаторами і керівниками були комуністка М. І. Мала і радянський офіцер П. А. Граматчиков», до короткого, як постріл, гасла: «Все для фронту! Все для перемоги!»

Цей зал можна назвати кульмінаційним у композиції Красногирського музею. Він увесь — наче вибух жорстокої водночас вдячної пам'яті.

Тут немає зайвих і непотрібних речей. Тут немає сухої ілюстрації подій.

Прислухайтесь: у цьому залі чітко й рівно лунають упевнені кроки красногирських месників. Чуються їхні голоси. Баються їхні відверті, мужні обличчя.

Цей зал — їхній подвиг, їхня слава і їхнє безсмертя.

СОНЯЧНА СТОРІНКА

Третій зал. І навіть робота кіровоградського художника В. Волохова, що відтворює останні години перед стратою групи спартаківців, пронизана незлам-



ністю духу та незборимою вірою в завтрашній, сонячний день. І саме тому ця кімната оздоблена світлим, променистим настінним розписом, де органічно поєднані в мирній композиції мати з дитиною і воїн, де сонце заливає небо і землю своєю життєдайною повінню.

Сувеніри, карбування, картини — все це подарунки Красногирському музею від школярів і студентів, від робітників і митців нашої області.

Цей зал — шана народна, якої не можна виміряти жодним експонатом і яку в той же час виявлено з особливою любов'ю в кожному з них.

Це — сторінка сьогодні, яку допише завтрашній день. День величких звершень радянського народу, Радянської країни.

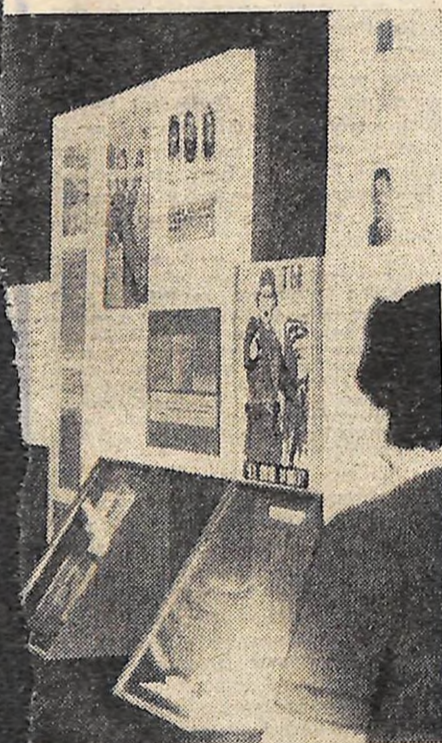
* * *

Полишючи музей, мимоволі зупиняєшся в затишному вестибюлі, де на тлі невисокої ніші видніється рідний профіль Ілліча. Під ним білим полум'ям гендітних пелюстків паленіють осінні квіти.

Звідси починається музей спартаківців. Звідси починається розповідь про їхній бойовий, незабутній шлях.

В. ГОНЧАРЕНКО.

с. Красногірка,
Голованівський район.



ПОГОДА І ПОСІВИ В ЛИСТОПАДІ

У жовтні була досить тепла погода, була достатня кількість погоди в групі. Це створило здебільшого сприятливі умови для подальшого розвитку озимих. 21 і 22 жовтня по цій території області провісили рясні дощі, вони добре зволожили верхній шар ґрунту і полішили стани рослин.

За багаторічними даними, листопад був дуже теплим, інколи максимальна температура повітря сягала 23—27 градусів тепла, мінімальна — 23—24 градусів морозу.

Цього місяця на території України бувають куртовини, але ймовірність їх дуже мала; за десять років спостерігається 1—3 куртовини. Порівняно з жовтнем в останньому осенньому місяці збільшується можливість утворення ожеледі.

Середня місячна температура повітря — 1—2 градуси тепла (близько норми). Місячна кількість опадів — 35—50 міліметрів, що теж близько норми. Температура повітря вночі в більшості днів місяця — від 1 градуса тепла до 4 градусів морозу, вдень — 6—11 градусів тепла, в окремі ночі в третій декаді — 5—10 градусів морозу, вдень — від 2 градусів тепла до 3 градусів морозу.

Середина та кінець місяця будуть переважно без опадів, у решту періоду — часом опаді у вигляді дощу та мокрого снігу. Спостерігатимуться тумани й ожеледі, переважно в другій половині місяця.

О. ЖАРИКОВА,
агротеморелог Кіровоградського гідрометбюро,

підбив директор школи В. Т. Гросул. Переможці географічної вікториниержали призи і дипломи. У вікторині взяли участь 72 учні. Перше місце здобув десятикласник Олександр Гуликівський, друге — восьмикласниця Ганна Смирнова, третє місце ділили десятикласниця Ганна Духовна і Світлана Очковська. Закінчився вечір цікавим концертом, що його організували члени товариства «Глобус» і хоровий колектив школи.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
керівник учнівського наукового товариства «Глобус», дійсний член географічного товариства СРСР.



НА ОДНІЙ ПЛОЩИНІ

До підсумків футбольного чемпіонату серед команд другої ліги класу «А»

Фінішував футбол-78, старт якого українські команди другої ліги класу «А» взяли на початку квітня. Під час довгого футбольного марафону, що тривав майже сім місяців, були у його учасників радість перемог і гіркота поразок, сподівання і розчарування. Світкують свій успіх футболісти харківського «Металіста», які достроково, за кілька турів до кінця сезону, стали чемпіонами республіки і дістали право на перехідні ігри з переможцями інших зон другої ліги за путівку в першу лігу. Успіх харків'ян іде вагомим тим, що, починаючи з 9 серпня, вони нікому не поступилися першим місцем і закінчили чемпіонат з відривом від найближчого суперника — нікопольського «Колоса» — у вісім очок. Задвоєнними можуть бути й срібні призері наступного сезону — нікопеліці. Команда лише третій рік виступає в другій лізі класу «А» і за цей час просувалася з восьмого місця в зоні (1976 рік) до другого ший (горік — третє місце). Майже до середини вересня кінські армії перебували то на шостій, то на сьомій сходинці турнірної таблиці. Але на фінішній прямій кишили різко підвищили темп, що забезпечило їм малі бронзові медалі.

Кіровоградська «Зірка», на жаль, не витримала напруги спортивної боротьби, хоча тривалий час була претендентом на призове місце. Закінчивши перше коло на третій сходинці, кіровоградці в другому адавали одну позицію за одною і за дванадцять турів до фінішу опинилися на сьомому місці, де й закінчили чемпіонат. Обійшли «Зірку» армії Києва, київорізької «Кривбас», чернівецька «Буковина», херсонський «Кристал», які посіли відповідно третє—шосте місце.

Якщо абстрагуватися від деяких обставин, до яких ми ще повернемося, то сьоме місце — не так уже й погано. Багато колективів із тих двадцяти трьох, що входять до складу команд зони, мріяли потрапити в першу десятку. Але тринадцять із них опинилися за її межами, в тому числі з таких традиційно «футбольних» міст, як Миколаїв, Ужгород, Вінниця і деякі інші.

І все ж ні кіровоградським любителям футболу, ні самій команді та її керівникам підсумки наступного чемпіонату не можуть принести задоволення. Головним чином тому, що «Зірка» не показувала прогресу — ось уже чотири роки вкрай результати її виступів були з невеликими перепадами на одній площині: 1975 року — ш'яте, 1976-го — сьоме, 1977-го — знов ш'яте, наступного року — ще раз сьоме місце в зоні.

А кему з прихильників команди не хочеться бачити її якщо не чемпіоном України, то хоча б призером? Тим більше, що розрахунок на це не є примарним, а ґрунтується на реальних можливостях. Якби «Зірка» провела друге коло наступного чемпіонату на рівні першого, вона набрала б 64 очка — на два більше, ніж срібний призер — нікопольський «Колос».

Отже, основною вадою команди є різке зняження результатів у другому колі. Особливо різкий контраст припадає на 1976—1978 роки, коли у других колах «Зірка» набирала очок майже наполовину менше, ніж у перших. Якщо спростити порівняння, — грала вдвоє гірше.

Подібні метаморфози — результат того, що в «Зірці» нема повноцінного резерву для заміни провідних гравців. З цієї причини при найменших втратах у складі команда втрачає бійцівські якості. Згадаймо той же 1976 рік. Тоді в дніпропетровській «Дніпро» нішов захисник «Зірки» Петро Кутузов, в середній лінії сезону донецький «Шахтар» покличав у свої ряди Миколу Латина, а трохи пізніше Андрій Карнюк став гравцем «Чорноморця».

Аналогічне сталося й наступного сезону. «Втрата» Богдана Мороза, Леоніда Колтуна, хвороба Олександра Алексєєва принесли колективі неабияку біду. Вона вилетіла у смугу із семи поразок підрид, що й відкинуло «Зірку» на сьоме місце в зоні, з якого вона так і не змогла піднятися.

Очевидно, члх до виправлення становища — в усуненні прорахунків при комплектуванні команди та її підготовці ще під час навчально-тренувальних зборів. У пошуках основного складу керівники команди приділяють увагу здебільшого провідним футболістам. Молоді ж кандидати, здібності яких іще не розкрилися, перебувають на лаві запасних навіть під час товариських і контрольних матчів. Де ж і коли їм набувати досвіду, вдосконалюватись, доводити свою майстерність до високого рівня? Тож і не дивно, що за тривалий період з числа молодих до основного складу «пробитися» лише Михайло Михайло.

Правильним кроком на шляху підготовки резерву слід вважати створення наступного року молодіжної команди «Зірки», що бере участь у розгравшу першості області. В її складі чимало випускників групи підготовки молодих футболістів, ігрових концепцій яких іще не доведено до необхідного класу. Тепер вони мають змогу вдосконалюватись інтенсивніше — в ігровій, турнірній обстановці. На користь цього заходу говорить той факт, що кіровоградських юнаків Віктора Мунтяка, Валерія Гешкодерю, Станіслава Бабенка, Сергія Глизенка включено до складу молодіжної збірної Центральної ради товариства «Авангард», яка візьме участь у міжвідомчій першості республіки, що проходить з 11 по 28 листопада в Молдавії. В молодіжній команді «Зірки» здобули гарт також Валерій Яценко, Вадим Євтушенко. Сподіваємося, що хтось із них наступного сезону таки займе місце в бойових порядках колективу майстрів шкільного м'яча.

НАСТАВ час серйозно спитати за підготовку футбольних резервів з керівників спеціалізованої на футболі дитячо-юнацької спортивної школи № 2 м. Кіровограда (директор Ю. Калашніков). Шоправда, як спеціалізована, ця школа існує лише три роки, але й раніше в ній працювали футбольні групи. Однак схоже на те, що керівники ДЮСШ не особливо турбують кінцевий результат її діяльності. Команди школи навіть не беруть участі в республіканських і всесоюзних змаганнях юних футболістів. Чи не тому, щоб не показувати невисокого рівня їхньої підготовки?

З того часу, як у «Зірку» прийшли з Олександрії Андрій Карнюк і Микола Латин, клубний футбол області не делегував у команду майстрів жодного гравця. Та й зійди їм узятися, коли клубні команди формуються в основному з уже «готових» перспективних футболістів!

Наступний сезон особливий. Крім участі в чемпіонаті країни, провідним футбольним командам республіки доведеться захищати честь своїх областей на VII Спартакіаді Української РСР. До програми Спартакіади футбол введено вперше, областям надано право виставляти команди незалежно від того, якого вони класу. Отже, «Зірка», можливо, доведеться схрестити зброю з українськими колективами не тільки другої, а й першої ліги.

Це збільшує відповідальність за рівень підготовки до нового сезону, який буде вкрай переважним. Старший тренер «Зірки» заслужений тренер УРСР О. І. Расторгуєв, начальник команди Ю. І. Махно, котрі ось уже три роки очолюють головний футбольний колектив області, самокритично оцінюють становище, яке склалося. Важливо, щоб ця оцінка втілювалася в конкретні діла по зміненню команди так, аби вона була здатна з першого і до останнього дня сезону провонити змагання справді побойовому.

М. КАЛЯГІН.

З ЧЕЛЯБІНСЬКА — СРІБЛО

Цими днями в Челябінську проходив всесоюзний турнір з класичної боротьби, присвячений пам'яті льотчика-космонавта В. М. Комарова. Першість виборовало близько 300 спорт-

сменів багатьох союзних республік. У змаганнях узяла участь і група спортсменів нашої області. Найбільшого успіху добилося студент факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту Олександр Ушанов. Виступаючи у важкій ваговій категорії, він став срібним призером, зважувавши одночасно право на присвоєння йому звання майстра спорту. Товариш Ушанова по навчанню напівважковаговий Геннадій Безпалько посів четверте місце.

Виступаючи у важкій ваговій категорії, він став срібним призером, зважувавши одночасно право на присвоєння йому звання майстра спорту. Товариш Ушанова по навчанню напівважковаговий Геннадій Безпалько посів четверте місце.



САМОДІЯЛЬНИЙ НАРОДНИЙ АНСАМБЛЬ ТАНЦЮ «ЮНІСТЬ» КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДІІНСТИТУТУ — ЛАУРЕАТ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ, ВСЕСОЮЗНИХ ФЕСТИВАЛІВ І МІЖНАРОДНИХ ФОЛЬКЛОРНИХ КОНКУРСІВ У ТУРЕЧЧИНІ (1967 Р.), ВЕЛЬГІ (1968 Р.), УЧАСНИК ТВОРЧИХ ЗВІТІВ У ФРАНЦІЇ, БОЛГАРІЇ, УГОРЩИНІ, ЮГОСЛАВІЇ ПОВІН: ГАЛІ. ЛАУРЕАТ ОБЛАСНОЇ КОСМОПОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ Ю. ЯНОВСЬКОГО (1978 Р.), ЗА ДОСЯГНУТІ УСПІХИ В РОЗВИТКУ ХУДОЖЕСТВЕННОГО МИСТЕЦТВА ТА У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ 60-РІЧЧЯМ ЛЕНІНСЬКОГО КОСМОПОЛУ УКАЗОМ ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР ВІД 20 ЖОВТНЯ ПЬСЬОГО РОКУ АНСАМБЛЬ НАГОРСДЖЕНО ГРАМОТОЮ ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР.

На фото: художній керівник «Юності» заслужений працівник культури УРСР В. БОСНИЙ у колі своїх вихованців.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. обласного управління поліграфії і м. Кіровоград